

۲۰۱۵/۰۴/۰۶

انجنیر عبدالصبور صافی

حمایت حکومت وحدت ملی از عربستان سعودی

یک اقدام عالی بدون پیامدهای ناگوار است!

کشور عربستان سعودی که از سال ها بدین سو در جنگ های افغانستان از بنیاد گرایان مذهبی حمایت کرده و با پاکستان که یکی از مهمترین حامیان تروریسم است نیز رابطه عمیق و دوستانه دارد، داشتن روابط و جلب حمایت آن جهت تحقق صلح در کشور لازمی می باشد، بدون جلب همکاری متحدین پاکستان و توسعه روابط با آنها جهت اثر گذاری بالای پاکستان نمی توان به صلح پایدار دست یافت، از همین رو است که داکتر اشرف غنی در طول شش ماه حکومت داری خود به کشور های چین، امارت متحده عربی و سه بار به عربستان سعودی که از اثر و رسوخ زیاد در پاکستان برخوردار هستند سفر نموده تا حمایت این کشورها و بخصوص دولت سعودی را در قبال حل مسأله افغانستان بدست آورد. اکنون زمان آن رسیده است تا برای آوردن صلح به کشور به روش های متفاوت تری رو آورد آنچه که در زمان آقای کرزی صورت گرفت هیچ نتیجه ملموس از آن بدست نیامد، نباید مستلزم گام های بعدی حکومت وحدت ملی قرار گیرد، راه و روش جدید ایجاب زمان است و می تواند در آوردن صلح به افغانستان متضمن باشد، از طریق عربستان سعودی نه تنها بالای پاکستان اثر گذاری می توان کرد بلکه طالبان را نیز می توان به میز مذاکره کشید.

دولت افغانستان روز چارشنبه گذشته اعلامیه ای صادر کرد که در آن به گونه دیپلماتیک از موضع عربستان سعودی در قبال یمن ابراز حمایت صورت گرفت، این اعلامیه با وجود بحث در شورای امنیت کشور که داکتر عبدالله عبدالله نیز عضویت آنرا دارد مورد تائید قرار گرفت ولی بعداً آقای محقق و یک عده دیگر در مورد نظریات انتقادی را مطرح کردند و این اعلامیه را غیر موجه و برخلاف منافع افغانستان جلوه دادند، در این ضمن ولسی جرگه نیز خواستار آن شد که «دولت باید خطوط اساسی سیاست خارجی خود را به شورای ملی جهت تصویب ارسال کند تا هر فرد از اظهارات غیر مسؤولانه در موقف دولتی و غیر دولتی به مسؤولیت های خود در این مسأله متوجه شوند». در حقیقت این اقدام ولسی جرگه ناخرسندی یک عده اعضای این جرگه را نشان می دهد، در حالیکه اعلامیه در این خصوص صراحت کامل دارد حتی دولت ایران تا اکنون هیچ عکس العملی در این رابطه از خود نشان نداده است، ولی در یک عده رسانه های تصویری، مطبوعات و شبکه های اجتماعی کشور به اندازه بزرگ جلو داده می شود که گویا افغانستان فردا داخل جنگ یمن جبهه باز می کند! سؤال در آن است که چرا این اعلامیه با این عکس العمل های غیر مترقبه مواجه شده است؟

پاسخ در این خصوص کاملاً روشن است دست بالای ایران در بین محافل و مافیا قدرت در افغانستان، البته کسانی هم هستند که از این حلقه خارج اند و به روش های کلاسیک مسأله می اندیشند و فکر می کنند که شاید خطراتی متوجه افغانستان گردد، اگر در این مورد کمی به گذشته برگردیم، زمانیکه آقای کرزی انتخاب مجدد بشارالاسد را منحیث رئیس جمهور در ۱۹ جوزای ۱۳۹۳ تبریک گفت و از او تمجید به عمل آورد در حقیقت آشکارا از مداخله توسعه طلبانه ایران و کشتار هزار ها انسان بی گناه در سوریه حمایت و پشتیبانی کرد، چنین برخورد آقای کرزی عملاً متحد ستراتیژیک خود (امریکا) را آزرده ساخت و ایران را ارجحیت داد، در آن زمان هیچ کس به شمول ولسی جرگه صدا بلند نکرد تا این عملکرد آقای کرزی را که هیچ سود سیاسی، اقتصادی، نظامی و معنوی برای افغانستان نداشت نکوهش کنند و یا خطوط اساسی سیاست خارجی آقای کرزی را طلب کنند، حتی داکتر سپینتا منحیث مشاور امنیتی ملی یک حرف هم در این خصوص به زبان نیاورد ولی امروز پشت میکروفون نشسته حرف از سیاست اشتباه آمیز و غیر مسؤولانه حکومت وحدت ملی می زند!

د پاپو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پاڼوالې د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ

در حالیکه امروز افغانستان به عربستان سعودی و کشورهای عربی متحد عربستان سعودی که در عین زمان متحد طالبان نیز هستند و هم بالای پاکستان فوق العاده اثر گذارند؛ نیاز میرم دارد، در حالیکه عربستان سعودی کاملاً می داند که افغانستان در موقفی نیست که به عربستان کمک نماید، به هر صورت این اعلامیهٔ دیپلماتیک حکومت وحدت ملی سبب خواهد شد تا این روابط از اعتماد بیشتر برخوردار شود و حمایت عربستان و کشورهای عربی از افغانستان بخاطر آوردن صلح تزیید یابد، سر و صدا هایی که به ضد این اقدام حکومت وحدت ملی زیر نام دفاع از منافع ملی افغانستان بلند می شود در واقعیت امر برعکس این ادعا بیشتر به منافع ایران و بقای قدرت خود این محافل وابستگی دارد تا منافع افغانستان.

آنهايي که حرف از جنگ نیابتي می زنند؛ این جنگ نیابتي توسط کی؟ توسط محقق، اکبری، تورن اسماعیل خان و یا عطا محمد نور؟ گزینه دیگر برای ایران به خاطر جنگ نیابتي بعید به نظر می رسد. اینها نباید فراموش کرده باشند در چهل سال اخیر ایران مسبب ویرانی های زیادی در افغانستان شده و از گروه های خاص حمایت های بی دریغ نموده است، کشور ایران با هیژیمونی توسعه طلبانه که دارد همواره کوشیده است تا در افغانستان نفوذ خود را تقویت بخشد، در زمان حکومت داکتر نجیب الله طرحی را روی دست داشت که به اساس آن چند ولایت مرکزی به شمول بامیان را که با ایران روابط مذهبی داشتند بنام «غرجستان» از بدنهٔ افغانستان جدا کند ولی این توطئه دولت ایران از طرف حکومت وقت به کمک همین مردم شریف هزاره خنثی شد و نتوانست به این آرمان شوم خود برسد، یعنی درست کاری که امروز ایران در یمن در پی آن است، بعداً حکومت ایران در موجودیت حکومت کرزی شیوه متفاوت تری را اختیار کرد و با ریختن دالر های فراوان به جیب ارگ نشینان توانست نفوذ فرهنگی، مذهبی و سیاسی خود را در افغانستان تقویت نماید، امروز که ایران از یک اقلیت کوچک در یمن حمایت می کند و آنها را تجهیز و تشویق به قیام علیه دولت قانونی و یک اکثریت بزرگ آماده می سازد در افغانستان هم زمانی بخت خود را آزمایش کرده و هنوز هم در سدد ویرانی افغانستان است، ایران به هیچ صورت علاقه به آمدن صلح در افغانستان ندارد و منافع خود را بیشتر در ویرانی افغانستان و نفاق و خانه جنگی ها و یک حکومت دست نشانده و ضعیف می بیند ولی با داشتن مشکلی که با امریکا دارد وقت آن را پیدا نکرده تا به چنین آرزوهای خود بیشتر جامه عمل بپوشاند، که امیدواریم هیچ گاهی چنین توان را پیدا کرده نخواهد توانست زیرا این افغانستان است و افغان ها مالک آن، می دانند تا از آن چه گونه پاسبانی نمایند!

مسلماً بیطرفی که برای افغانستان تا اکنون ثمرهٔ به بار نیاورده دیگر یک امر بی مفهوم است، در حقیقت در موجودیت امریکا نمی توان افغانستان را بی طرف نامید، آنچه که گویا از بی طرفی و روابط خوب دولت آقای کرزی با ایران در طول سیزده سال نامبرده می شود؛ چه دستاورد در عرصهٔ صلح داشته است، کسی است که از آن نام ببرد؟ بدون شک که افغانستان روابط اقتصادی خود را با جمهوری اسلامی ایران متکی به منافع ملی کشور حفظ و توسعه خواهد داد، ولی در شرایط کنونی افغانستان برای داشتن روابط با ده کشور عربی که از حمایت امریکا [متحد اصلی افغانستان] برخوردار اند و عملاً برای آوردن صلح در افغانستان می توانند نقش کلیدی داشته باشند بیشتر نیاز دارد تا به یک کشور که خواست آقای محقق و اکبری است!!

امروز افغانستان نیاز اشد به نزدیکی به قدرت های بزرگ اقتصادی اثرگذار دارد که در آوردن صلح با افغانستان همکاری نمایند، افغانستان می تواند در نزدیکی با عربستان سعودی و کشورهای عربی با داشتن یک سیاست مدون، فعال و سنجیده شده نه تنها اینکه به صلح با طالبان نزدیک شده می تواند، بلکه می تواند از نفوذ "داعش" نیز جلوگیری بعمل آورده و با آن مبارزه موثر نماید، هر کی می داند که منافع آن در چه است ولی بعضی ها با منافع ملی برخورد های سلیقوی می کنند، راه هایی که دیگران رفته و به منزل مقصود نرسیده اند، رفتن به آن راه ها جز ضیاع وقت و خود کشی چیزی بیش نیست.

پایان